

På väg

Vad som avgjorde denna helhetliga förbindelse med ett uppnått skapar verk och vilket genererade ett evigt livsmål. Denna fastlagda idé ger oss skinande utrymmen att smickras med dessa tonade sakfrågor. Det gällande underlaget som inte kunnat förse oss med den ideologiska tidsfrågan, är huvudets sista negation runt ett kommande kosmiskt överläggande av människans neutrala tänkande minnes fråga. Det ovärderliga syftet som aldrig slutat att agera med den inkomst befriade sinnes fullheten av de sista nämnda orkeslösa tankarna, är ett veck i tidens sista skede.

Hållhaken som ingått med denna förmåga som dessutom flackat med den ihåliga syftes färgen som nalkats oss med minnes kontexter, är nu ett tidlöst fort i skuggans riken. Detta bagage som nuddat oss med siluetten av den innehålls kuvade ord linan tätt påskruvad med fasansfulla tomma löften, sträcker ut armarna och håller hårt på sina påståenden. Det fortsätter med en löpande tanke och sluter sig samman med den sjunde gåvan i himmelska sfären, med ett tydligt byggande fäste som aldrig slutar att exponera kärnan av livets alla invånare. Med dessa magiska tankar så flödar den sista gåvan i rytmiken av det ihärdiga arbete som mänsklighetens alla löpande idéer gav till evigheten. Ett komiskt fotarbete som spillt med sjunde inre viljor som ett utskott med uppgiften att agera med minnes lösheten. Det gällande inre vetande sopar bort dessa utrymmen med den sista tidens utgivna arbetslösa bygg faktorer.

Friktionen som snällt gett bort denna formade sinnes fulla svacka till det eviga livets alla eftersläpningar av kärlekens teckensnitt, kommer kopplas med minnets alla strängar och ge frid. Tidens sätt att hitta den mindre lämpliga symfonin i den utom funna siktmärke där mirakel ske i det direkta skedet av alla skapande teorier. Mest av allt som en liten gåva som inte ger efter för påtryckningar och innesluts med en liten öppning i minnets alla faktorer. Kontakten med den introverta sinnes ställningen ger ordets byggsten ett levande skede att hitta en nyare väg ut ur alla negationer.

Det faktiska innehållet som fäst detta i raketernas alla utskjutna påhopp av medvetandet i livets alla hörn och kanter, fortsätter att leverera ett tydligt sinnes omlopp. Det gäller att hållas mindre eller mera ansvarig inför denna evighet som vi kopplas med i detta evig nu, en löpande andels sväng med ett direkt fäste till evigheten. Det kommer mera som en levande skedes form och detta ger oss stillhet att navigera intill den kommande rymden på alla levande minnen. Det påstådda ordets alla vidder ska igen skapa denna tids fusion som nitiskt satt sitt andliga formulär i de sista tidernas alla omsvepta ordningar. Det är levande inre flöde som byggde denna eventuella sinnes fas, med ett utlopp i det kopplade minnes verktyget som kallar oss att ta del av denna evighets vandring.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren enpoet med Poeter.se id #139472 innehar upphovsrätten